

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 106 dyrektywy 2013/59/Euratom państwa członkowskie miały wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy najpóźniej do dnia 6 lutego 2018 r., a także przekazać Komisji teksty przyjętych przepisów prawa krajowego.

Z uwagi na to, że Królestwo Hiszpanii nie wprowadziło dotychczas do ustawodawstwa hiszpańskiego wszystkich przepisów dyrektywy 2013/59/Euratom, jak wymaga tego art. 106 tego aktu, a w każdym wypadku nie przekazało Komisji treści tych przepisów, w dniu 9 lutego 2022 r. Komisja, działając na podstawie art. 258 akapit drugi TFUE, zdecydowała, że Królestwo Hiszpanii nie wywiązało się ze zobowiązań, które na nim ciążyą na mocy art. 106 dyrektywy 2013/59/Euratom.

(¹) Dz.U. 2014, L 13, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-325/17, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Komisja, wniesione w dniu 13 czerwca 2022 r. przez Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-385/22 P)

(2022/C 303/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (przedstawiciele: R. Wesseling i F. Brouwer, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd orzekł, że Komisja ma kompetencję do stosowania art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG do usług lotniczego przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących na trasach EOG–państwa trzecie; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”); lub
- tytułem ewentualnym, częściowe stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznała w niej, że wnoszący odwołanie naruszył art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG w odniesieniu do usług lotniczego przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących na trasach EOG–państwa trzecie; oraz
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami w całości, w tym kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi następujący zarzut.

Sąd naruszył prawo i uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących są objęte zakresem art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.

Część pierwsza zarzutu: Sąd uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia, naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących wywołały istotne skutki w EOG.

Część druga zarzutu: Sąd uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia, naruszył prawo i art. 101 TFUE w zakresie, w jakim stwierdził, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących wywołały prawdopodobne skutki w EOG.

Część trzecia zarzutu: Sąd naruszył prawo poprzez oparcie się na argumentach i dowodach nieprzedstawionych przez Komisję.

Część czwarta zarzutu: Sąd naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że z jednolitego i ciągłego naruszenia może wynikać objęcie kompetencją Komisji zachowania przyjętego poza terytorium EOG.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-323/17, Martinair Holland/Komisja, wniesione w dniu 13 czerwca 2022 r. przez Martinair Holland NV

(Sprawa C-386/22 P)

(2022/C 303/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Martinair Holland NV (przedstawiciele: R. Wesseling i F. Brouwer, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd orzekł, że Komisja ma kompetencję do stosowania art. 101 TFUE i art. 53 EOG do usług lotniczego przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących na trasach EOG–państwa trzecie; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”); lub
- tytułem ewentualnym, częściowe stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznaje w niej, że wnoszący odwołanie naruszył art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG w odniesieniu do usług lotniczego przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących na trasach EOG–państwa trzecie; oraz
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami w całości, w tym kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi następujący zarzut.

Sąd naruszył prawo i uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących są objęte zakresem art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.

Część pierwsza zarzutu: Sąd uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia, naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących wywołały istotne skutki w EOG.